

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-551/2024-43

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu Siniši Marinoviću, u pravnoj stvari tužitelja Drage Zeca iz Korenice, Ulica Suvajska 1, OIB: 16616507619, zastupanog po punomoćniku Tomislavu Miličeviću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Miličević i Šupuković d.o.o., Zagreba, Maksimirska cesta 103, protiv tuženika HRVATSKE ŠUME d.o.o., Zagreb, Ulica Kneza Branimira 1, OIB: 69693144506, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 15. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja odvjetnika Tomislava Miličevića, te punomoćnice tuženika zaposlenice Ivanke Milković, dana 29. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 3.900,00 eura, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, tekućim od 7. prosinca 2023. do isplate, sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), za razdoblje do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem traži isplatu iznosa od 1.100,00 eura zajedno sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama, kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.605,00 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja

referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim od 29. listopada 2026. do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je od 2005. do odlaska u invalidsku mirovinu 2023. bio zaposlen kod tuženika u Upravi šuma, podružnica Gospić, šumarija Korenica na radnom mjestu šumskog radnika – sjekača, na kojem radnom mjestu je u izvršavanju svakodnevnih radnih zadataka rukovao s vibracijskim alatom kao osnovnim sredstvom rada. Kod tužitelja se uslijed osamnaest godina redovitog korištenja navedenog alata i izloženosti vibracijama razvila profesionalna etiologija vibracijskog sindroma koja je uz teški tjelesni rad, rad s velikim naprezanjima i dugogodišnjim prisilnim položajem vratne kralježnice te radom u vlažnom i hladnom okolišu rezultirala intenzivnim tegobama koštano-mišićnog sustava zbog kojih je tužitelj bio na dugogodišnjem bolovanju, a u konačnici i ograničenom radnom sposobnošću.

Tužitelju je profesionalna bolest pod šiframa prema MKB-10 klasifikaciji: Z57.7, I73.0, M77.0 i M19.8 priznata pod evidencijskim brojem: 137870512228/2022 u prosincu 2022. godine. Pravomoćnim rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko, Područni ured u Gospiću, KLASA: UP/I 141-02/23-01/03422424684, URBROJ: 341-06-05/3-23-1400 od 22. svibnja 2023., tužitelju je utvrđen djelomični gubitak radne sposobnosti te mu je, počevši od 6. travnja 2023., priznato pravo na invalidsku mirovinu. Za štetu je odgovoran tuženik, jer je propustio osigurati uvjete za rad na siguran način i na način koje ne ugrožava zdravlje radnika, a što je bio dužan na temelju odredbe čl. 7. st. 3. Zakona o radu. Odredbom čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu te čl. 111. st. 1. Zakona o radu propisano je da se ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti, a štetu je dužan naknaditi radniku prema propisima obveznog prava.

Kod tužitelja se dužim neposrednim utjecajem procesa i uvjeta rada na poslovima šumskog radnika – sjekača razvila profesionalna bolest šifre 37.1. - Bolest uzrokovana vibracijama koje se prenose na ruke (oštećenja perifernih žila i živaca, kostiju, zglobova, tetiva i okozglobnih tkiva) Zakona o listi profesionalnih bolesti („Narodne novine“ br. 162/98., 107/07.), kako to proizlazi iz priležne medicinske dokumentacije. Tužitelju je uslijed navedenog, osim smanjenja radne sposobnosti, smanjena i opća životna aktivnost koja se ogleda u otežanom tjelesnom pokretanju i funkcioniranju u svakodnevnom životu, a zbog čega tužitelj trpi duševne boli.

Tužitelj se 6. prosinca 2023. elektroničkom poštom obratio odštetnim zahtjevom tuženiku, koji na isti nije odgovorio. Tužitelj na temelju odredbe čl. 1103. Zakona o obveznim odnosima potražuje zatezne kamate od dana nakon podnošenja odštetnog zahtjeva, odnosno od 7. prosinca 2023. pa do isplate.

Tužitelj je na ročištu održanom 15. rujna 2026. postavio konačni tužbeni zahtjev na način da sa osnova povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje potražuje iznos od ukupno 5.000,00 eura uvažavajući sve kvalifikatorne okolnosti u vidu pretrpljenih bolova, straha, duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti te duševne boli zbog naruženosti, kao i nadoknadu parničnih troškova, sve uz zakonsku zateznu kamatu.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da ne osporava da je tužitelju priznata profesionalna bolest pod šiframa prema MKB-10 klasifikaciji : Z57.7, 173.0, M77.0 i M19.8 pod evidencijskim brojem: 137870512228/2022 od 5. prosinca 2022. te da tuženik za profesionalnu bolest koju je tužitelj pretrpio obavljajući poslove za tuženika odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Šifra profesionalne bolesti prema Zakonu o listi profesionalne bolesti („Narodne novine“ broj 162/98,107/07) je 37.1. – bolest uzrokovana vibracijama koje se prenose na ruke (oštećenja perifernih žila i živaca, kostiju, zglobova tetiva i okozglobnih tkiva). Tužitelju je utvrđen djelomični gubitak radne sposobnosti 20% zbog bolesti i 80% zbog profesionalne bolesti pravomoćnim rješenjem HZMO Područnog ureda u Gospiću, KLASA: UP/I 141-02/23-01/0342242468, URBROJ:341-06-05/3-23-1400 od 22. svibnja 2023. te mu je počevši od 6. travnja 2023. priznato pravo na invalidsku mirovinu.

Tuženik osporava visinu tužbenog zahtjeva budući je isti previsok.

3. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u Prijavu o profesionalnoj bolesti, Zapisnik o inspekcijskom nadzoru, rješenje HZMO-a od 22.05.2023., uz obavijest o pravomoćnosti, medicinsku dokumentaciju, Odštetni zahtjev (str. 5-56, 64-67 spisa) i sudsku praksu (str. 73-81, 108-181, 183-197, 201-210 spisa), te je izvršio uvid u nalaz i mišljenje vještaka dr. Damira Vodopivca od 31.03.2025. (str. 92-94 spisa) kao i u pisano očitovanje od 15.09.2025. (str. 212-213 spisa) te usmeno očitovanje na ročištu od 23.03.2026. (str. 231-233 spisa), kao što je izvršio uvid u nalaz i mišljenje vještaka dr. Slavka Trontla i dr. Melite Uremović od 01.07.2026. (str. 248-251 spisa) te usmeno očitovanje vještaka od 15. rujna 2026. (str. 266-268 spisa), a izvršen je uvid i u ostalu dokumentaciju koja prileži spisu.

4. Provedeni dokazi ocijenjeni su u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14. i 70/19. - dalje: ZPP).

5. Nakon provedenog postupka, sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

6. Budući da među strankama nije sporan nastanak profesionalnog oboljenja kod tužitelja, pasivna legitimacija tuženika te odgovornost tuženika, to sud na ove okolnosti nije izvodio posebne dokaze. Naime, među strankama je sporna visina postavljenog tužbenog zahtjeva.

7. Upravo radi utvrđenja stupnja i intenziteta smanjenja životne aktivnosti kod tužitelja kao posljedica profesionalnog oboljenja, imajući u vidu i sve ostale kvalifikatorne okolnosti koje narušavaju prava osobnosti tužitelja u vidu fizičkih bolova, pretrpljenog straha i eventualnog naruđenja, a koje su u vezi s predmenim profesionalnim oboljenjima te trajnog karaktera provedeno je vještačenje po vještaku medicine rada dr. Damiru Vodopivcu.

U svom nalazu i mišljenju vještak je utvrdio da se je kod tužitelja, koji je kao sjekač radio kod tuženika, razvila vibracijska bolest. Istom je utvrđena i potvrđena profesionalna priroda nastanka bolesti. Pretragama su se utvrdila tipična oštećenja na hvatištima tetiva mišića ruku, te jača reverzibilna spastična reakcija krvnih žila prstiju obje šake na provokaciju hlađenjem, dok se pretragom EMNG ruku nije utvrdilo oštećenje perifernih živaca, već oštećenja u razini izlazaka korijena živaca iz

kralježnice. Temeljem navedenog vještak smatra da po saznanju da boluje od profesionalne bolesti tužitelj nije mogao razviti strah jer kod njega nije došlo do ireverzibilnih, trajnih promjena na endotelu arterija šaka pa time nema ni trajnih posljedica.

Bolovi su srednjeg stupnja koji se javljaju samo kod nastupa navedenog spazma ukoliko se tužitelj nalazi van kuće i to u danima kada je vanjska temperatura zraka ispod 10 stupnjeva u trajanju po 2 sata dnevno, kumulativno ukupno 20 dana. U tim danima tužitelj mora nositi zaštitne rukavice radi utopljanja prstiju šaka. Zbog toga više ne može obavljati ni teške fizičke poslove, niti fine, precizne poslove radi nošenja rukavica. Vještak napominje da se ocjena bolova isključivo odnosi na profesionalnu bolest, a ne i na degenerativne promjene vratne kralježnice i postojećeg cervikobrahijalnog sindroma kojeg karakteriziraju trajni bolovi.

Pored toga vještak napominje da kroz par godina po prestanku rada sa strojevima koji vibriraju dolazi do oporavka krvnih žila i smanjenja opisanog spazma jer se u konkretnom slučaju radi o reverzibilnom oštećenju.

Kod tužitelja nije nastalo nagrdjenje.

8. Tužitelj je prigovarao nalazu i mišljenju vještaka u bitnome navodeći kronologiju događaja, sudske postupke vezane za profesionalnu bolest te osporava mišljenje vještaka uspoređujući ga sa istim u kojima je utvrđena SŽA. Pored toga prigovara što tužitelja vještak nije pregledao već se oslonio na "medicinsku kazuistiku"- pretrage EMNG i mišljenje fizijatra, a što, prema mišljenju tužitelja, nije vještakova domena.

Vještak se na prigovor tužitelja očitovao navodeći da je iz obrazloženja Rješenja HZMO-a od 22. svibnja 2023., vidljivo da je tužitelju utvrđen djelomični gubitak radne sposobnosti, no zbog činjenice da je tada tužitelj navršio 62 godine života, da je njegov radni vijek iznosio 42 godine, odnosno mirovinski preko 31 godine, tužitelju je priznato pravo na invalidsku mirovinu. Priloženi nalazi, radiogrami obje šake su pokazali degenerativne promjene, zaključak nalaza EMNG ruku je da nalaz ukazuje na tešku kroničnu neuralnu leziju C7 desno, srednje teška kronična neuralna lezija C6 lijevo, C7 lijevo i C8 desno, umjerena kronična neuralna lezija C6 desno i C8 lijevo, nalaz MR C kralježnice hiperlordozu, degenerativne promjene difuzno, izrazitije iv diska C5C6. U segmentu C3C4, C4C5, C5C6 diskovi diskretno širokobazno izbočeni.

U Liječničkoj svjedodžbi od 4. svibnja 2021. je naveden nalaz DFPI prstiju u bazalnim uvjetima koji opisuje reducirane krivulje pulsni valova, da u trećem mjerenju 15 min ne dolazi do oporavka na bazalne vrijednosti u prva dva prsta i četvrti prst obje ruke. U tom nalazu liječnik je anamnestički saznao da je tužitelj bio dugogodišnji pušač. Nalazi IMI-a od 7. studenog 2022. digitalne kožne termometrije i digitalne fotopletizmografije su ukazali na jaču reverzibilnu spastičnu reakciju krvnih žila prstiju obje šake na provokaciju hlađenjem.

Potonji nalaz je osnova, uz podatak da tužitelj obavlja poslove sa alatima koji vibriraju, postavljanju dijagnoze bolesti nastale radom na radnom mjestu. Rtg nalazi zglobova ruku su pokazali entezopatiju hvatišta mišićnih tetiva za velike tuberkulume oba humerusa, olekranone obje ulne, dok je rtg šaka pokazao rizartozu obostrano, degenerativne promjene malih zglobova prstiju šaka, a fizijatar je u statusu tužitelja 11. ožujka 2022. utvrdio da su šake tople. Mišljenje o profesionalnoj bolesti je dao specijalista medicine rada temeljem učinjenih pretraga (digitalna fotopletizmografija, EMNG GE i DE, rtg), također bez kliničkog pregleda tužitelja.

Temeljem svega navedenog vještak navodi da ostaje kod svog ranije danog mišljenja da kod tužitelja, bez obzira na činjenicu da boluje od profesionalne bolesti, ne postoji potreba za SŽA jer, ponavlja, nema oštećenja neuralnih struktura ruku (kao u primjeru

presude OS u Vukovaru Pr-7/2015), već su iste posljedice degenerativnih promjena vratne kralježnice, a utvrđene promjene na malim krvnim žilama šaka su reverzibilne prirode. Pa se može zaključiti da se i u ovom slučaju radi o vibracijskoj bolesti ruku koja je utvrđena u ranoj fazi bolesti i nije nepovratno i teško oštetila zdravlje tužitelja.

9. Budući je tužitelj ustrajao u prigovorima na nalaz i mišljenje sud je pozvao stalnog sudskog vještaka na ročište radi usmenog očitovanja.

Vještak je u usmenom očitovanju u cijelosti ostao kod pisanog nalaza i mišljenja, prema kojem kod tužitelja ne postoji smanjenje životne aktivnosti kao posljedica profesionalne bolesti, budući da su utvrđene promjene krvnih žila šaka reverzibilne i ne ostavljaju trajne posljedice, odnosno da će se smanjiti ili gotovo nestati ako tužitelj više ne bude radio sa strojevima koji vibriraju. Naveo je da je nalaz izradio u ožujku 2025. na temelju dostavljene medicinske dokumentacije iz razdoblja od 2021. do 2023., bez kliničkog pregleda tužitelja, koji je smatrao nepotrebnim, zbog čega nije bio upoznat s njegovim zdravstvenim stanjem u vrijeme izrade nalaza. Vještak je također naveo da kao vještak svoje struke nije ovlašten ocjenjivati fizičke bolove, strah i naruženost, da mu nisu poznati kriteriji za ocjenu smanjenja životne aktivnosti te da nije upoznat s Etičkim kodeksom sudskih vještaka ni metodologijom utvrđivanja i ocjene kvalifikatornih okolnosti povrede prava osobnosti. Unatoč navedenom, ostao je kod mišljenja da tužitelj nije mogao pretrpjeti strah zbog utvrđenih promjena, kao i da može obavljati sve poslove svoje stručne spreme, osim poslova koji uključuju rad sa strojevima koji vibriraju.

Sud ocjenjuje da vještak svojim usmenim očitovanjem nije otklonio prigovore tužitelja na pisani nalaz i mišljenje, već je u cijelosti ostao kod ranije iznesenih zaključaka, ne pruživši dostatna stručna i metodološka obrazloženja za njihovo prihvatanje. Naime, vještak je nalaz i mišljenje izradio isključivo na temelju medicinske dokumentacije koja se odnosi na razdoblje od 2021. do 2023., pri čemu nije pregledao tužitelja niti je raspolagao podacima o njegovu zdravstvenom stanju u vrijeme izrade nalaza u ožujku 2025. Stoga nije razjašnjeno u kojoj je mjeri njegovo mišljenje utemeljeno na aktualnom zdravstvenom stanju tužitelja, osobito u pogledu postojanja eventualnih trajnih posljedica i funkcionalnih ograničenja. Nadalje, zaključak da kod tužitelja ne postoji smanjenje životne aktivnosti vještak je u bitnome utemeljio na ocjeni da su utvrđene promjene reverzibilne i da bi se trebale povući prestankom izlaganja vibracijama, ne obrazloživši pritom na dostatan način utjecaj utvrđenih promjena na svakodnevno funkcioniranje tužitelja i mogućnost obavljanja poslova njegova zanimanja. Pritom je sam naveo da tužitelj ne može obavljati poslove koji uključuju rad sa strojevima koji vibriraju, što upućuje na postojanje određenog funkcionalnog ograničenja čiji opseg, trajanje i utjecaj na životnu aktivnost nisu dovoljno razjašnjeni. Osim toga, vještak je izrijekom naveo da mu nisu poznati kriteriji za ocjenu smanjenja životne aktivnosti te da nije upoznat s metodologijom utvrđivanja i ocjene kvalifikatornih okolnosti povrede prava osobnosti. Unatoč tome, ostao je kod kategoričkog zaključka da smanjenje životne aktivnosti ne postoji, ne izloživši dostatno stručnu osnovu na kojoj se takav zaključak temelji. Jednako tako, njegovo očitovanje o nemogućnosti nastanka straha zbog reverzibilnosti promjena nije bilo dostatno obrazloženo s obzirom na to da sama reverzibilnost tjelesnih promjena ne razjašnjava, bez dodatne stručne procjene, pitanje postojanja i intenziteta eventualnog straha. Slijedom navedenog, sud smatra da dosadašnjim vještačenjem nisu u cijelosti razjašnjene odlučne činjenice relevantne za ocjenu zdravstvenih posljedica profesionalne bolesti, postojanja i opsega eventualnog smanjenja životne aktivnosti te drugih mogućih posljedica na zdravlje i svakodnevno funkcioniranje tužitelja, zbog čega je radi

potpunog i pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja bilo potrebno provesti novo vještačenje koje je provedeno po sudskom vještaku dr. Slavku Trontlu, neuropsihijatru i dr. Meliti Uremović, fizijatru.

10. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da su vještačenjem utvrdili da se kod tužitelja radi o vibracionoj profesionalnoj bolesti. Ista je verificirana i od strane specijaliste medicine rada i sporta u čijoj je, kao takova, domeni. Nesporno je da tužitelj boluje i od obostranog bolnog cervikobrahijalnog sindroma.

Zbog povremeno jače izraženih bolova u terapiju se uključuje i anesteziolog putem Ambulante za bol smanjenje životnih aktivnosti s osnove profesionalnog oboljenja (Syndroma vibratione professionalis), te isto ocjenjuju sa 5% (pet posto) trajno.

Fizičke bolove u sklopu profesionalne bolesti ocjenjuju kao jake u trajanju 3 dana, srednje u trajanju od 8 dana i slabe u trajanju od 15 dana.

Strah vezano za profesionalno oboljenje nisu utvrdili da bi tužitelj trpio.

Naruženje kao posljedica profesionalnog oboljenja nije nastalo.

11. Vještaci su se na ročištu, nakon uvida u prigovore tužitelja iz podneska od 21. srpnja 2026., očitovali da su prigovori djelomično osnovani u dijelu koji se odnosi na ocjenu straha i naruženosti. Naveli su da primarni strah nije postojao jer tužitelj nije doživio iznenadni stresni događaj, već su se simptomi profesionalne bolesti razvijali postupno, zbog čega ocjenjuju da je strah jakog intenziteta trajao jedan dan, srednjeg pet dana, a slabog 15 dana, pri čemu je trajanje ocijenjeno kumulativno. U odnosu na naruženost, vještaci su naveli da su deformiteti i ograničenja pokretljivosti zglobova šaka i prstiju posljedica degenerativnog procesa, a ne vibracijske bolesti, dok promijenjenu boju kože šaka i prstiju dovode u uzročno-posljedičnu vezu s vibracijskom bolešću te po toj osnovi ocjenjuju da kod tužitelja postoji naruženost manjeg stupnja, uvijek vidljiva trećim osobama. U pogledu smanjenja životne aktivnosti, vještaci su ostali kod mišljenja da ono iznosi 5 % trajno, što smatraju maksimalno mogućim s obzirom na utvrđenu profesionalnu bolest. Naveli su da je ocjena utemeljena na stručnoj literaturi, orijentacijskim tablicama i drugoj relevantnoj osiguravateljskoj literaturi.

Očitovali su se i da promjene na krvnim žilama šaka nisu nestale nakon prestanka rada s motornom pilom, što potvrđuju i nalazom ponovljene digitalne kožne termografije i fotopletizmografije od 7. studenoga 2022., u kojem je opisana reverzibilna spastična reakcija krvnih žila prstiju obje šake na provokaciju hlađenjem, kao i nalazom specijalista medicine rada od 15. srpnja 2022., u kojem je navedeno da je vibracijska bolest profesionalne etiologije. Potvrdili su da se stanje krvnih žila tužitelja nije oporavilo nakon prestanka rada s alatom koji vibrira.

12. Sud je u potpunosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke ocijenivši isti kao stručan i objektivan, a osim toga, sud prihvaća i usmeno očitovanje vještaka na ročištu kojim su vještaci u potpunosti otklonili sve prigovore tužitelja.

13. Stoga, na temelju odredbe čl. 19. ZOO-a, a u vezi s čl. 1046. i čl. 1100. istog zakona, tužitelj ima pravo od tuženika zahtijevati naknadu neimovinske štete koju trpi zbog povrede prava osobnosti. Provedenim dokazima sud je utvrdio da tužitelju pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu za pretrpljene fizičke boli, duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti, strah i zaostalo naruženje temeljem odredbe iz čl. 1100. ZOO-a. Visine pojedinih zahtjeva sud je cijenio po slobodnoj ocjeni imajući u vidu sve relevantne okolnosti značajne za svaki pojedini vid štete, odnosno, pri

odlučivanju o zahtjevu za naknadu neimovinske štete te o visini njezine naknade sud je vodio računa o značenju povrijeđenoga dobra i cilju kome služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom prirodom i društvenom svrhom.

14. S obzirom na nalazom i mišljenjem vještaka utvrđenu dužinu trajanja i intenzitet bolova, utvrđen pretrpljeni strah tužitelja, zaostalo naruženje isto kao i smanjenje životnih aktivnosti u ovom štetnom događaju, a uzevši u obzir i dob tužitelja sud je na temelju čl. 1100. st. 1. i 2. ZOO-a, utvrdio da je tužitelj pretrpio neimovinsku štetu s osnove povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u visini od 3.900,00 eura dok je u preostalom dijelu do zatraženih 5.000,00 eura tužbeni zahtjev tužitelja ocijenjen neosnovanim slijedom čega je odlučeno kao u točki I. i II. izreke ove presude.

15. Odredbom čl. 1103. ZOO-a propisano je da obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Obzirom tužitelj potražuje zakonsku kamatu počevši od 07.12.2023. (datum podnošenja odštetnog zahtjeva) pa do isplate sud je zahtjev koji se odnosi tijekom kamate ocijenio osnovanim. Odluka o stopi zatezne kamate temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. i st. 8. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22) i Uredbi o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (NN, 156/22).

16. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, a troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika (NN, 138/23 - dalje: Tarifa) prema vrijednosti konačno postavljenog tužbenog zahtjeva i zatraženom trošku. Tako je tužitelju valjalo priznati trošak sastava tužbe – 100 bodova. Nadalje, tužitelju je sukladno Tbr. 8/1 priznat trošak sveukupno četiri obrazložena i to: trošak sastava podnesaka od 28.01.2025., 17.04.2025., 12.05.2025., 07.11.2025., svi po 100 bodova te trošak podneska od 24.07.2026. u visini od 50 bodova (Tbr. 8/3). Nadalje, tužitelju je priznat i trošak zastupanja na ročištima 05.02.2025., 11.09.2025., 09.02.2026., 23.03.2026. i 15.09.2026. sva po Tbr. 9/1 – po 100 bodova, kao i trošak pristupa na ročište za objavu presude po Tbr. 9/3 – 50 bodova odnosno 1100 bodova što uz vrijednost boda ukupno iznosi 2.200,00 eura. Na navedeni iznos obračunat je PDV od 25 % u iznosu od 550,00 EUR, tako da ukupna odvjetnička nagrada s PDV-om iznosi 2.750,00 EUR.

Tužitelj je od konačno postavljenog tužbenog zahtjeva u iznosu od 5.000,00 EUR uspio u iznosu od 3.900,00 EUR, odnosno u omjeru od 78 %, dok je tuženik uspio u omjeru od 22 %, pa konačni uspjeh tužitelja iznosi 56 %. Pri tome treba napomenuti da tuženik tijekom postupka nije osporavao osnovu tužbenog zahtjeva, već isključivo visinu zahtijevane naknade pa je sud uspjeh stranaka ocijenio samo prema visini postavljenog tužbenog zahtjeva, ne uzimajući u obzir poseban uspjeh u pogledu osnove zahtjeva, koja među strankama nije bila sporna.

Stoga je tužitelju na ime odvjetničkih troškova priznat iznos od 1.540,00 EUR, što predstavlja 56 % ukupne odvjetničke nagrade s PDV-om. Nadalje, tužitelju je u cijelosti priznat trošak plaćenog predujma za provođenje vještačenja u iznosu od 1.065,00 EUR, budući da je taj trošak bio potreban radi utvrđivanja odlučnih činjenica. Slijedom navedenog, tužitelju je na ime parničnog troška ukupno dosuđen iznos od 2.605,00 EUR.

Tužitelju nije priznat trošak sastava podnesaka od 20.02.2025., 25.02.2025. i 25.03.2026. iz razloga što isti nisu bili neophodni za vođenje ovog postupka.

17. Odluka o kamati na parnični trošak donesena je sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a koja propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka.

Zagreb, 29. listopada 2026.

Sudac
Siniša Marinović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana. Žalba se podnosi pisano putem ovog suda nadležnom županijskom sudu.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088f-57604**

Kontrolni broj: **0719c-0d1e1-1e126**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.